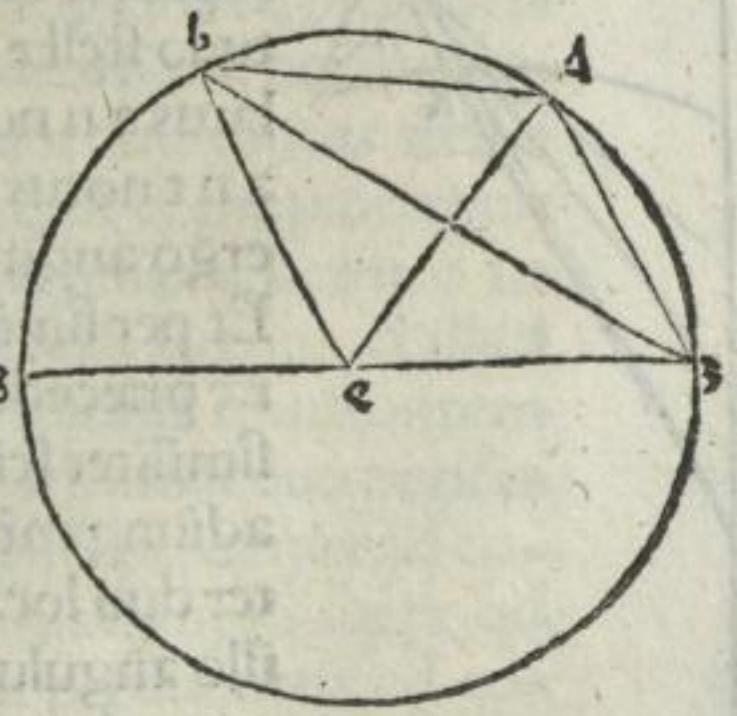

solute, quia nō fuit ei possibile peruenire ad cognitionem illius per demonstrationem, sicut ostendit in uenere & mercurio, & propterea q̄ istæ stellæ elongant̄ à sole lōgitudine tota nō ergo sciuit uere q̄n sunt super lineas cōtingentes orbes reuolutionū, & dixit, q̄ apparet ei qd̄ est super hunc modū per p̄bationem continuā, & ipsa est res, cuius narratio est impossibilis propter grauitatē eius. Acceperūt ergo hoc absolute, & apparuit postea totum qd̄ apparet ex dispositiōibus harum stellæ conueniēs, & cooperiens illud qd̄ sequitur ab istis radicibus positis eis. Sit ergo stella & centrū orbis reuolutiōis eius in habitudine prima super punctū a, & in secunda super punctū b, et in habitudine tertia super punctū g, et cōtinuabo lineas t a e, t b 3, t h g, n k a, n l b, n g m. Erit ergo arcus e 3 orbis ecētrici ipsæ partes quas abscidit centrū orbis reuolutiōis per motum suū æqualē à tempore habitudinis primæ, usq̄ ad tempus habitudinis secundæ, & arcus 3 h partes quas abscidit centrum orbis reuolutionis à tempore habitudinis secundæ ad tempus habitudinis tertiæ. Et arcus k l orbis signorū partes longitudinis primæ quæ uident̄, scilicet arcus orbis signorum quem secat stella per uisionē ab habitudine prima ad habitudinē secūdā, et similiter arcus l m orbis signorū partes longitudinis secundæ, scilicet quas abscidit per uisionē ab habitudine secunda ad habitudinē tertiam. Si ergo duobus arcubus e 3, 3 h orbis ecētrici subtenderent̄ duo arcus k l, l m orbis signorū, nō esset necessariū ad ostendendū egressionē à centro plus illo, uere propterea q̄ isti duo arcus orbis signorū nō subtendunt nisi duobus arcubus a b, b g orbis deferentis, & sunt nō dati, et q̄n p̄ducunt̄ lineā n y e, n o 3, n h i, nō erūt duo arcus, qui supponunt̄ duobus arcubus e 3, 3 h orbis ecētrici, nisi duo arcus y o, i o orbis signorū, sed isti iterum nō sunt dati. Manifestū ergo est, q̄ necesse est in primis, ut abscisiones superfluitatum quæ sunt arcus k y, l o, m i sint data, et tunc preparat̄ cognitio ueritatis quantitatis egressionis à centro in eo, q̄ est inter duos arcus e 3, 3 h cōpares, & inter duos arcus y o, i o compares etiam. Verum p̄pterea q̄ iterum nō est possibile, ut sciant̄ isti duo arcus secundum ueritatē, nisi sciat̄ ante illud quantitas egressionis à centro, & lōgitudō longior, & est possibile, ut sciant̄ secundū pronp̄nquitatē, q̄uis nō præcedat eos scientia illoꝝ secundū ueritatē, p̄pterea q̄ nō cadit in utrisq̄ de superfluitate quantitas de qua sit curandū, tūc fabricauit rem in primis in computatione sua qua computauit quantitatem egressionis à centro, & locum longitudinis longioris secundū qd̄ nō sit inter duos arcus k l, l m, & inter duos arcus y o, & o i superfluitas, cui sit quātitas de qua curetur. Ostendam ergo illud secundum hūc modum. Sit orbis ecētricus in circuitu centri, cuius est motus æqualis circulus a b g, & centrū orbis signorū sit punctū e, & sit locus stellæ in habitudine prima super lineā e a, & in secunda super lineam b e, & in tertia super lineam g e, & faciam ipsam penetrare usq̄ ad circūferentiam orbis ecētrici usq̄ ad punctū 3, et cōtinuabo lineam a 3, & lineā a b, & lineam b 3. Est ergo unusquisq̄ duorū anguloꝝ a e b, b e g notus, et sunt duo arcus a b, b g orbis ecētrici notī per illud qd̄ diximus de motibus quos scripserunt antiqui, propterea ergo q̄ duo anguli a e b & b e g sunt notī, erit angulus a e 3 notus, et p̄pterea q̄ arcus a b g est notus, erit angulus a 3 g notus, ergo triangulus a 3 e est notorū angulorum, ergo p̄portiones laterum eius adinuicē sunt notæ, ergo per quātitatē qua lineā 3 e est nota, erit unaquæq̄ duarū linearū a 3, a e nota. Et propterea q̄ arcus b g est notus, erit angulus b 3 g notus, & angulus b e 3 est notus, ergo triangulus 3 b e est notorū angulorum, ergo p̄portiones laterū eius adinuicē sunt notæ, per quantitatem ergo qua latus 3 e est notum, est unūquodq̄ duorū laterum b e, b 3 notum. Et propterea q̄ angulus a e b est notus, et unūquodq̄ duorū laterū a e, b e est notum, erit latus a b notum per quantitatem qua est lineā 3 e nota, & propterea q̄ arcus a b est notus, erit corda eius nota per cōparationē ad diametrū circuli, ergo lineā 3 e est nota per cōparationem ad ipsam, & unusquisq̄ duorum anguloꝝ b a e, e a 3 est notus, ergo angulus 3 a b est notus, ergo arcus 3 a b est notus, & arcus b g est notus, ergo totus arcus 3 a b g est notus, ergo corda 3 g est nota per quantitatem qua diameter circuli est nota, et iam fuit lineā e 3 per illam quantitatem nota. Remanet ergo lineā e g nota per illam quantitatem, ergo lineā 3 e g, & unaquæq̄ duarū sectionū eius

eius